

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Ludmilou Šimůnkovou v právní věci

žalobce: **Oldřich K.**, narozen xxx
bytem xxx,
zastoupeného advokátem Martinem Hostinským,
sídlem Tišnovská 67, 613 00 Brno

proti

žalovanému: **GAIN CAPITAL UK LIMITED**,
se sídlem Park House 16, Finsbury Circus, Londýn EC2M 7EB, Spojené království
Velké Británie a Severního Irska, reg. č. společnosti: 017 61 813 dříve Gain Capital -
Forex, Com. UK Limited, Ltd. se sídlem Park House, Finsbury Circus 16, Londýn,
Spojené království Velké Británie a Severního Irska IČO: 0377004,
oba zastoupeni advokátem JUDr. Martinem Kartnerem
sídlem Stallichova 933/7, Praha 4

o zaplacení 278 445,50 USD s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalobce povinen zaplatit žalovanému k rukám jeho zástupce na náhradu nákladů řízení 79 860 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí.
- III. Žalobci bude po právní moci rozhodnutí vrácena část zaplaceného soudního poplatku ve výši 247 070,40 Kč.

Od ů v o d n ě n í :

1. K návrhu žalobce na vydání evropského platebního rozkazu ze dne 10.9.2018 po zaplacení vyměřeného soudního poplatku 308 838 Kč vydal rozhodující soud v souladu s čl. 12 nařízení (ES) č. 1896/2006 Evropský platební rozkaz sp. zn. 8 EVCm 5/2018 ze dne 9.11.2018 a přikázal tak původnímu žalovanému zaplatit žalobci 278 445,5 USD s 8,05 % úrokem od 17.1.2014 do zaplacení a náklady ve výši 16 926 USD. Žalovaný ve lhůtě v souladu s čl. 16 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006, Formulář F podal proti výše uvedenému evropskému platebnímu rozkazu odpor.

2. Zástupce žalovaného následně podáním ze dne 7. února 2019 formuloval námitku žalovaného proti mezinárodní příslušnosti českých soudů a vyjádření žalovaného. Formuloval tak nesouhlas žalovaného s tvrzením žalobce, že Nařízení EU č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jako „Nařízení Brusel I bis“) zakládá mezinárodní příslušnost soudu České republiky v předmětném sporu. Namítl, že žalobce nevystupuje v předmětné věci jako spotřebitel a žalovaný neprovozuje podnikatelskou činnost ve státě, tj. v České republice, kde má žalobce bydliště. Odkázal na čl. 31.2 písm. a) zákaznické smlouvy (Customer Agreement) uzavřené mezi žalobcem a žalovaným (dále jako „Smlouva“) kde smluvní strany jednoznačně zvolily soudy Anglie jako pravomocné k vyřešení případných sporů mezi stranami. Žalovaný uvedl, že smluvní vztah mezi žalobcem a žalovaným nemá spotřebitelský charakter ve smyslu Nařízení Brusel I bis. Zabýval se rozбором spotřebitelské smlouvy a jejího účelu a uvedl, že investování do tzv. rozdílových smluv vyžaduje vysoce odborné znalosti v oblasti financí, což dále potvrzuje argument, že žalobce uzavřel smlouvu za účelem, který se týká jeho profesionální nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Tellerová.

podnikatelské činnosti. Žalovaný uvedl, že žalobce byl upozorněn na potřebu dostatečných profesionálních znalostí a zkušeností a možná rizika související s rozdílovými smlouvami v rámci uzavření Smlouvy.

3. Pro případ, že by soud dospěl k závěru, že žalobce předmětnou smlouvu s žalovaným uzavřel jako spotřebitel, žalovaný namítl, že v daném případě nejsou splněny předpoklady speciální mezinárodní příslušnosti českých soudů ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 18 odst. 1 Nařízení Brusel I bis neboť, jak zdůraznil, žalovaný neprovozuje ani jakýmkoliv způsobem nezaměřuje svou podnikatelskou činnost na Českou republiku, tj. na členský stát, v němž má žalobce bydliště. K tomuto tvrzení žalovaný uvedl, že nemá organizační složku ani žádné zastoupení na území České republiky a nepodléhá dohledu České národní banky. Uvedl, že žalovaný je oprávněn poskytovat finanční služby v rámci České republiky na základě tzv. jednotného evropského pasu (licence) a formuloval výslovně, že webové stránky žalovaného, prostřednictvím kterých byla uzavřena Smlouva s žalobcem, jsou k dispozici pouze v anglickém jazyce a stejně tak obchodní podmínky, resp. Smlouvy pro zákazníky. Pro účtování obchodu se zákazníky rovněž nelze použít české koruny a pouhá dostupnost webových stránek z České republiky není dostačující pro závěr, že činnost žalovaného se zaměřuje na území České republiky. Žalovaný připomněl, že nevynaložil žádné úsilí ani finanční náklady na reklamu v České republice a nezamýšlel uzavírat smlouvy se spotřebiteli v České republice a uvedl, že takový úmysl nevyplývá ani z jeho webových stránek. Uzavřel, že žalobce neprokázal tvrzení, že by žalovaný zamýšlel obchodovat se spotřebiteli z České republiky, uvedl, že registrace žalovaného u České národní banky jako „z a h r a n i č n í o b c h o d n í k p o s k y t u j í c í p ř e s h r a n i č n í s l u ž b y v Č R“ vyplývá z harmonizované úpravy jednotného finančního trhu EU, na základě které žalovaný požívá výhody jednotné Evropské licence. Žalovaný své formulace opřel o usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 5 Cmo 3/2017 ze dne 17.1.2017, upozornění ČNB k tzv. rozdílovým smlouvám ze dne 12.11.2014, upozornění ESMA a EBA k tzv. rozdílovým smlouvám ze dne 28.2.2013, zákaznickou smlouvu uzavřenou mezi žalobcem a žalovaným, rozsudek soudního dvora Evropské unie ve spojené věci C-585/08 a C-144/09 ze dne 7.12.2010 a navrhl, aby se Městský soud v Praze prohlásil za nepřislušný a řízení zastavil z důvodu nedostatku mezinárodní soudní příslušnosti soudů České republiky a dále přiznal žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně DPH.

4. K věci samé se žalovaný vyjádřil jen ve stručnosti s odkazem na nehospodárnost takového vyjádření v situaci, dokud soud nepřezkoumá svou příslušnost (resp. pravomoc) rozhodovat v této věci. Odmítl tvrzení žalobce, že žalovaný neoprávněně na jeho účet č. 11133137 nevyplatil výnos v plné výši získaný z investování žalobce do 30 rozdílových smluv se zemním plynem uzavřených dne 16.1.2014, který dle výpisu z investičního účtu činil 113 937,50 USD a dále výnos z investování žalobce do 7 rozdílových smluv s měnovým párem GBP/USD ze dne 17.1.2014, na jehož základě získal výnos v hodnotě 164 508 USD. Žalovaný měl takto získaný výnos zrušit a žalobci vrátit pouze jeho počáteční vklad ve výši 89 927,46 USD. Žalovaný uvedl, že v tomto případě postupoval zcela v souladu s podmínkami stanovenými Smlouvou, protože na základě analýz investic provedených žalobcem zjistil, že žalobce při uzavření výše uvedených rozdílových smluv využil tzv. arbitrážních příležitostí, jejichž použití čl. 28.5 Smlouvy výslovně zakazuje. Žalovaný tak z důvodu porušení tohoto článku Smlouvy žalobcem oprávněně jeho zisk získaný z výše uvedených rozdílových smluv zrušil.

5. Žalobce svůj návrh doložený dohodou o novaci ze dne 5.3.2019 uzavřené mezi žalobcem, žalovaným a společností GAIN CAPITAL UK LIMITED, na základě které společnost GAIN CAPITAL UK LIMITED vstoupila na místo žalovaného do práv a povinností vůči žalobci, navrhl s odkazem na ustanovení § 107a o.s.ř. záměnu účastníků na straně žalované.

6. Rozhodující soud po obdržení písemného souhlasu žalovaného usnesením č.j. 8 EVCm 5/2018-77 ze dne 1. července 2019 připustil, aby do řízení na místo dosavadního žalovaného vstoupila společnost GAIN CAPITAL UK LIMITED, IČO 01761813 se sídlem Park House 16, Finsbury Circus, EC2M 7EB Londýn, Spojené království Velké Británie a Severního Irska. Toto rozhodnutí nabylo právní moc.

7. Žalobce argumentaci žalovaného v celém rozsahu odmítl a v podání datovaném 19.2.2020 uvedl, že

na žalobě v plném rozsahu trvá, opakovaně s podrobnou argumentací obhajoval svou verzi, tj. že žalobce má vůči žalovanému postavení spotřebitele. Obsáhle formuloval své stanovisko, tj. že žalovaný se svou činností zaměřuje na Českou republiku a uvedl dále, že žalovaný provozuje webové stránky s neutrální doménou www.gaincapital.com a forex.com., ačkoliv domovská doména Velké Británie, kde je žalovaný inkorporován, je jiná. Uvedl, že žalovaný na svých webových stránkách uvádí, že mezi jeho klienty patří 140 000 investorů z celého světa a zároveň se označuje za „globálního lídra v oblasti online obchodování“. Dodal, že žalovaný pro účely telefonického spojení poskytuje telefonní číslo s předvolbou +800, tzv. mezinárodní zelenou linku, která je pro volající z celého světa zdarma. Své tvrzení o tom, že žalovaný se zaměřuje se svou obchodní činností na území České republiky opřel žalobce o vlastní přiznání žalovaného na chatových diskusích a v emailech, kdy prostřednictvím obchodních zástupců zákaznické podpory v 6 případech jednoznačně výslovně uvedl, že poskytuje finanční služby klientům v České republice. Na závěr žalobce uvedl, že k prorogačním doložkám uzavřeným před vznikem sporu se v případě aplikace spotřebitelské výjimky nepřihlíží, a to dle čl. 19 Nařízení Brusel I bis. Své výše uvedené stanovisko žalobce doložil řadou v kopiích předložených listinných důkazů.

8. Rozhodující soud konstatuje, že se jedná o spor s mezinárodním prvkem v občanské či obchodní věci a řízení bylo zahájeno po 10.1.2015 (srovnej čl. 1 odst. 1 a čl. 66 odst. 1 Nařízení Brusel I bis).

9. Rozhodující soud proto zkoumal, zda jsou splněny podmínky aplikace oddílu 4 Nařízení Brusel I bis pro příslušnost ve věcech týkajících se sporu ze spotřebitelských smluv.

10. Podle čl. 17 odst. 1 výše cit nařízení ve věcech týkajících se smlouvy uzavřené spotřebitelem pro účel, který se netýká jeho profesionální nebo podnikatelské činnosti, se příslušnost určuje podle tohoto oddílu.

11. V posuzované věci nebyla předmětem smlouvy koupě movitých věci na splátky ani financování takové koupě, proto přichází do úvahy jen aplikace pravidla dle čl. 17 odst. 1 písm. c) Nařízení Brusel I bis. Pro jeho použití je nezbytné, aby žalovaný vykonával svojí profesionální nebo podnikatelskou činnost ve členském státě spotřebitele nebo aby jakýmkoliv způsobem zaměřil svoji činnost na domovský stát žalobce a současně, aby sporná smlouva spadala do rozsahu těchto činností, neboť skutečnost, že žalobce vystupoval v předmětném vztahu v pozici spotřebitele ve smyslu čl. 17 odst. 1 Nařízení Brusel I bis ještě neznamená, že je dána mezinárodní příslušnost českých soudů pro projednání a rozhodnutí předmětného sporu.

12. Rozhodující soud nemá pochybnost o tom, že žalobce v předmětném vztahu má postavení spotřebitele ve smyslu čl. 17 odst. 1 Nařízení Brusel I bis, to s odkazem na rozsudek SDEU ze dne 3.10.2019 ve věci C-208/18, ze kterého se podává, že čl. 17 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady ER (EU) č. 1215/2012 ze dne 12.12.2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že fyzická osoba, která na základě takové smlouvy, jako je rozdílová smlouva uzavřená s brokerskou společností, provádí prostřednictvím této společnosti transakce na mezinárodním devizovém trhu FOREX (Foreign Exchange) musí být kvalifikována jako spotřebitel ve smyslu tohoto ustanovení, pokud uzavření této smlouvy nespadá do profesionální nebo podnikatelské činnosti této osoby. Dále SDEU uvedl, že finanční nástroje, jako jsou rozdílové smlouvy, do působnosti čl. 17 - 19 Nařízení Brusel I bis spadají a k tomu, aby mohlo být postavení spotřebitele ve smyslu čl. 17 odst. 1 Nařízení Brusel I bis určité osobě přiznáno, postačí, uzavře-li smlouvu pro účel, který se netýká její profesionální nebo podnikatelské činnosti.

13. Pro závěr, že původní žalovaný, se kterým žalobce uzavřel Smlouvu (Zákaznickou smlouvu), provozuje profesionální nebo podnikatelské činnosti v České republice, kde má žalobce, tj. spotřebitel, bydliště, nepředložil žalobce soudu žádný relevantní doklad. Kopie notifikace ČNB, tj. Základní informace k 9.1.2017 pro subjekt Gain Capital – Forex.Com UK Limited 34th Floor (C G C 34-03), 25 Canada Square, Canary Wharf, E14 5LQ London, Spojené království Velké Británie a Severního Irska,

dle hodnocení rozhodujícího soudu takovým dokladem není. Samotné „oznámení o poskytování služeb“, to bez umístění pobočky či označení kontaktního místa či pověřené osoby na území České republiky, nnesvědčí a neprokazuje jasný úmysl této zahraniční osoby poskytovat investiční služby v České republice, jak žalobce pro podporu svého výkladu formuloval, to se zřejmým úmyslem prosadit projednávání tohoto sporu před soudy v České republice. Tvrzení o zaměření podnikatelské činnosti původního žalovaného na Českou republiku žalobce neopřel o žádné důkazy. Kopie výpisů jiných obchodníků s cennými papíry z evidence FCA, kteří nepožádali, resp. požádali o poskytování služeb v České republice, rozhodující soud za takové nepovažuje. Naopak, byl to žalobce, kdo soudu doložil, že Smlouvu (Zákaznickou smlouvu) uzavřel s původním žalovaným distančně, v anglickém jazyce, údaj o místě ve kterém byla tato smlouva uzavřena, absentuje. Tyto skutečnosti tvrzení žalobce o úmyslu původního žalovaného provozovat profesionální nebo podnikatelskou činnost na území České republiky rovněž neprokazují, svědčí spíše o opaku.

14. Rozhodující soud v dané věci dospěl k závěru, že zde nejsou splněny předpoklady speciální mezinárodní příslušnosti českých soudů ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 18 odst. 1 Nařízení Brusel I bis, to u vědomí, že v čl. 31. Řešení sporu, bod 31.1 Rozhodné právo, je sjednáno rozhodné právo Smlouvy (Zákaznické smlouvy) tak, že všechny transakce se budou řídit anglickým právním řádem a budou v souladu s ním vykládány a v čl. 31.2 - Soudní pravomoc, je pod písm. a) sjednán souhlas smluvních stran s tím, že pravomoc vyřešit jakékoliv řízení budou mít soudy Anglie a smluvní strany se podřizují pravomocí těchto soudů.

15. Na podkladě výše uvedeného rozhodující soud řízení ve věci, z důvodu nedostatku pravomoci českých soudů předmětný spor projednat a rozhodnout, zastavil (výrok I.).

16. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., tj. podle úspěchu ve věci. Žalovanému tak soud na náhradu řízení přiznal 2x odměnu po 32 700 Kč (převzetí zastoupení, podání námitek a vyjádření ze dne 7.2.2019) dle vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu v platném znění, 2x náhradu hotových výdajů po 300 Kč dle výše cit. vyhlášky a 21% DPH, tj. 13 860 Kč. Náklady žalovaného celkem 79 860 Kč. (výrok II.).

17. O vrácení alikvótní části zaplaceného soudního poplatku soud rozhodl dle ustanovení § 10 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích v platném znění a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 308 834 Kč vrátil částku sníženou o 20%. (výrok III.).

P o u ě e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Pokud povinnost stanovená tímto rozsudkem nebude v určené lhůtě splněna, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Praha 16. září 2020

JUDr. Ludmila Šimůnková v.r.
soudkyně

